

[Aksel Larsen.]

bliver, saaledes at man ikke her i den danske Rigsdag er i Stand til at udtale sig blot tilnærmelsesvis saa frit som f. Eks. i det engelske Parlament — netop derfor findes der for os ingen anden Udvej i en saadan Situation til at gribe til for at udtrykke vor Mening end netop det forretningsmæssige Vaaben, der hedder: Indbringelse af en Dagsorden.

Indenrigsministeren (Dahlgaard): Jeg takker for den velvillige Modtagelse, det foreliggende Lovforslag har faaet fra Ordførerne for Socialdemokratiet, Det radikale Venstre, Venstre, Det konservative Folkeparti og jeg forstaa ogsaa: Det frie Folkeparti. Med Hensyn til alle Enkeltheder i Lovforslaget er jeg villig til at forhandle i Udvalget.

I Anledning af det Spørgsmaal, som det ærede Medlem Hr. Koefoed rettede til mig angaaende Ændringer, der overvejes med Hensyn til Handelen med Foderstoffer, skal jeg bemærke, at Landbrugsministeren har sagt mig, at Behandlingen af hele dette Spørgsmaal er ret vidt fremskredet i Landbrugsministeriet, saaledes at Forslag paa det Omraade formentlig kan foreligge inden længe.

Over for det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen skal jeg bemærke, at jeg tror ikke, det er muligt under en Forhandling som denne med Udbytte at drøfte Synspunkter for og imod paa det Omraade, det ærede Medlem fremdrog. Jeg skal dog sige, at naar det ærede Medlem udtaler sig saa overordentlig nedsettende om Dr. Hindhedes Virksomhed her i Danmark, tror jeg ikke, hans Gerning kan gøres saaledes op, som det ærede Medlem gjorde. Det er min Opfattelse, at paa visse Omraader udførte Dr. Hindhede i sin Tid en fortjenstfuld Gerning, men der er en Ting, man ikke bør glemme — og som i hvert Fald burde faa det ærede Medlem til ikke at udtale sig saa absolut, som han gjorde —, og det er, at Dr. Hindhede udførte sin Gerning i, skal vi kalde det: Kalorietiden. Nu lever vi i Vitamintiden; deri ligger jo, at visse Forudsætninger, vi nu har som Grundlag for vor Virken i Øjeblikket, ikke var til Stede og ikke kunde være til Stede paa det Tidspunkt, da Dr. Hindhede gjorde sin Gerning. Jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen i, at det i meget høj Grad gælder om, at hele Ernæringsspørgsmaalet tages op til ny videnskabelig grundig Undersøgelse paa Grund-

lag af de Forudsætninger, Videnskaben nu bygger paa, og jeg kan ogsaa sige til det ærede Medlem, at disse Spørgsmaal har været forhandlet mellem Sundhedsstyrelsens Formand, Medicinaldirektøren og mig igennem længere Tid, og paa Grundlag af disse Forhandlinger er der allerede fra Indenrigsministeriet givet Tilslutning til, at der under Sundhedsstyrelsen ned sættes et Udvalg til Behandling af hele Spørgsmaalet. Jeg er meget glad for, at denne Beslutning allerede nu er taget her i Danmark. Det er maaske ærede Medlemmer bekendt, at Folkeforbundets Sundhedssektion — eller hvad det nu er for en Betegnelse, der anvendes — har taget Spørgsmaalet op i dets Hæved, og at der for en 14. Dage siden har været afholdt et Møde i London inden for Folkeforbundet, paa hvilket det blev besluttet, at hele dette Spørgsmaal skal tages op til Behandling inden for Forbundet med Udsendelse af Spørgsmaal og forskelligt andet vedrørende dette Omraade til de forskellige Lande. Danmark staar altsaa allerede med et Organ til at behandle disse Problemer, naar de nu tages op paa Folkeforbundets Initiativ, og jeg tror tillige, der er Udsigt til, at de ogsaa vil blive taget op her i Landet i Samarbejde med de andre skandinaviske Lande. Men jeg vil meget advare imod, at man paa nærværende Tidspunkt fremsætter Udtalelser med en saadan Sikkerhed, som det forekommer mig at det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen gjorde, med en saadan Følelse af, at man, selv uden enhver Forudsætning, er i Stand til at dømme mellem den ene og den anden Videnskabsmand. Forholdet er jo dette, at selv de kyndigste arbejder endnu paa usikker Grund paa mangfoldige af disse Omraader, og det tjener intet fornuftigt Formaal, at jeg eller andre, der ikke har mere Sagkundskab paa disse Omraader, giver os til at søge at skifte Sol og Vind lige mellem de forskellige Synspunkter, der i Øjeblikket brydes.

Inger Gautier Schmit: Ligesom den højtærede Indenrigsminister vil ogsaa jeg protestere mod den Udtalelse, der for nylig kom fra det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen med Hensyn til Dr. Hindhedes Virksomhed. Der er maaske faa Mænd, som i hele den alvorlige Krigsperiode paa forskellige Omraader var til saa stor Gavn for Befolkningen som netop Dr. Hindhede, idet han i den Tid, hvor der var en saa overordentlig stor Vareknaphed, og hvor Priserne paa alle Levnedsmidler var oppe